

בְּתֻוב (שםו הלו) ויהושע בן נון נער לא ימיש. שהיה עומד בתוך משכן משה, בשביל שהקהל ההוא היה האهل של משה. ובשעה שהשכינה היתה באה מוצאת שם את יהושע שהוא נער, מיד היה בשמחה וברצון, ששמחת יהושע פנוי הלבנה בכל סודותיו כף היה.

בין שנבנה המשכן, לא הוצרך יהושע להיות שם, אלא הקרים היו שם, ונמצאים בחכיות זה עם זה, פנים בפנים, פינוקות בשמה. בין ששרה עליהם, מיד הכל בשמה, ואין בכך אידין כלל. ובשביל שרצונו של הקדוש ברוך הוא בעם ישראל, אריכים להראות מעשה למטה, לעורר רוחם ולהעביר הדין, שלא ישפט עליהם כלל, ורקיו תמיד עמו בשמה. אשריהם

בעולם הזה ובעולם הבא.

בְּתֻוב (שםו לא) והנער שמואל משרה, בתוב נער, וכחוב ההליט צו, ושמואל בקראי שמו. ושינויו, שקול היה שמואל בוגר מטה ואחרן. אם שקול כמו משה ואחרן, למה בתוב נער? שהריר בכמה דרגות הם, שלא היה מגיע לפחות לדרכם הקטנה של משה, כל שכן לדורות שקול בוגר שרים!

אֲלֹא הפסוק הנה הויא כף: (שם) משה ואחרן בכהניו, משה הוא נביא גאנמן עליון על כל שאר הנביאים. אחרן בכהניו, הוא הפון העליון על כל פהני העולם, שלא היה כהן גדול שעלה בדרגה העליונה כמו אחרן. זכה אחרן לכהונה ונבואה, נביא וכלהן, מה שלא זכה כהן אחר. ואם אמר, הרי זכריה כהן ונביא היה? הנבואה היה לשבטה היהת, שבחות (הרב) ורוח לבשה את זכריה.

בְּתֻוב (שםו הלו) ויהושע בן נון נער לא ימיש. דתוה קאים גו משכנא דמשה, בגין דההוא אוהל, אוהל דמשה הוה. ובסעתא דשכינתא הוה אהיה, ואשבח פמן ליהושע דאייה נער, ומיד הוה בהידרו ורעה. דחויה דיהושע אגפו דסיהרא דכולא, בכל רין דיליה הקי הוה.

בין דmeshcna אהבי, לא אצטריך יהושע למחרוי פמן, אלא כרובים והוא פמן, ומשתבח בחייב דא ברא, אנטין בנפין, ברבייה בהידרו. בין דשראי עלייהו מיד כולא בהידרו, ודינא לא אשכח כלל. ובגין דקידשא בריך הוא רעותה בעמא דישראל, בזין לאחזה עזבאד למתקא, לאחערא רחמי, ולא עברא דינא, דלא ישלוט עלייהו כלל, ויהונ פדר בחדוה עמיה. זקאנין אינון בעלמא דין, ובעלמא דאת.

בְּתֻוב (ש"א ג' ונהנער שמואל משרה, בתיב נער, ובתיב (תהלים ד טו) ושמואל בקראי שמו. ותניין, שקול היה שמואל בוגר משה ואחרן. אי שקול איה במשה ואחרן, אמאי בתיב נער, דהא בכמה דרגין אינון, דלא היה מטה אפיקלו לדרגא זעירא דמשה, כל שכן למחרוי שקול בתרויהו.

אֲלֹא הא קרא ה כי הוא, משה ואחרן בכהניו, משה ונביא בכהניו, כל שאר נביא. אחרן בכהניו, איה כהנא עילאה על כל פהני עלמא, דלא היה כהנא רבא דסליק בדרגת עילאה כאחרן. זכה אחרן לכבודה ונבואה, נביא וכלהן. מה דלא זכה כהנא אחר. ומי תימא, קא זכריה כהן ונביא היה, היה נבואה. ומי זכריה כהן ונביא זכריה. מ"ז ורוח לבשה את זכריה.